

نگینی از نیشابور

کجاوه امام رضا(ع) وارد نیشابور می‌شود، ۲ نفر از راویان احادیث به امام عرض کردند: «آقا حدیثی از جد بزرگوارت برای ما بگو».

کجاوه امام رضا(ع) وارد نیشابور می‌شود، ۲ نفر از راویان احادیث به امام عرض کردند: «آقا حدیثی از جد بزرگوارت برای ما بگو».

مردم ساکت شدند و 24 هزار قلم و دوات آماده شد تا حدیث امام را بنویسند؛ «رسول‌الله، از قول جبرئیل، گفته است که خداوند فرمود: کلمه توحید (لااله الاالله) دژ و حصار محکم من است» و هر کس داخل قلعه و حصار من شود، از عذاب من در امان است». در این هنگام کجاوه امام به راه افتاد. ولی امام اشاره کردند کجاوه را نگه دارند و ندا کردند: «بشرطها و انا من شروطها».

این حدیث قدسی آنقدر دلنشین و زیبا بود که بر سردر خانه‌ها ثبت و طاق نصرت خانه‌های شیعیان شد. شهادت امامی که کلام پرنورش هر روز چشم شیعیان را نوازش می‌کند شاید فرصتی باشد برای تامل و درنگ در این حدیث نورانی.

اگر می‌خواهیم وارد این دژ محکم شویم، طبیعتاً نخستین لازمه‌اش، ایمان کامل به دین خداست. تا ایمانی نباشد توحیدی شکل نمی‌گیرد.

ثانیا اگر درون این دژ می‌خواهیم از وفور نعمت و برکت زمینی و آسمانی بهره‌مند شویم، تبعیت از شریعت پیامبر خوبی‌ها را می‌خواهد. اینگونه است که خیر و برکت و رحمت نعمت از در و دیوار بر سر ملت توحیدی می‌ریزد؛ «ولو أن أهل القرى آمنوا و اتقوا لفتحنا علیهم برکات من السماء و الارض...» و اگر مردمان آبادی‌ها و شهرها ایمان آورده و به تقوا گراییده بودند، قطعا درهای خیر و برکت از آسمان و زمین به رویشان می‌گشودیم...» (الاعراف 96).

در مقابل گاهی يك جامعه توحیدی از آیین‌های الهی و سنت‌ها و قوانین الهی روی برمی‌گردانند. اینجاست که شرایط فرق می‌کند و قانون دیگری از جانب خدا بر جامعه حاکم می‌شود؛ «و هر کس از یاد من (خدا) دل بگرداند، در حقیقت، زندگی تنگ و سختی خواهد داشت و روز رستاخیز او را نابینا محسوس می‌کنیم» (طه / ۱۲۴).

آیین الهی را چگونه می‌توان پیدا کرد؟ ولایت و امامت ابزاری است که هم راه را همچون فانوسی در کوره راه‌های صعب العبور نشان می‌دهد و هم اگر در بین راه جاماندیم دست انسان را می‌گیرند و به مقصد می‌رسانند و این همان «انا من شروطها»ی حدیث امام مهربانی است. حالا از این به بعد از زیر طاق نصرت رضوی، توحیدی‌تر قدم می‌زنیم.